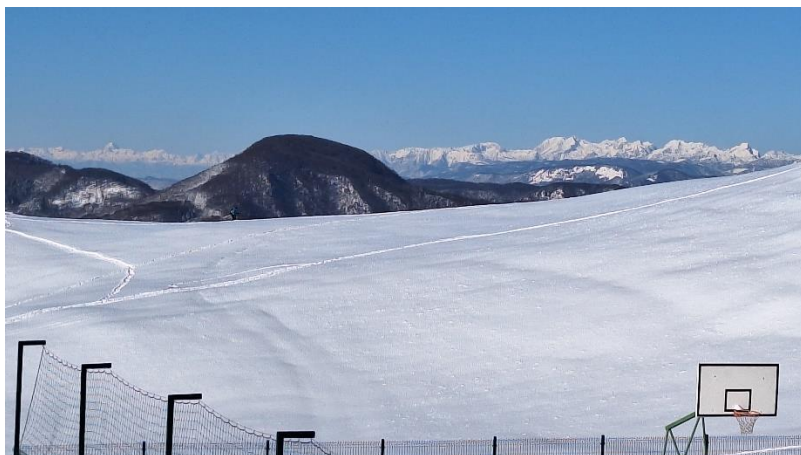

2. planinski pohod: LISCA

V januarju se Ciciplaninci zdaj že tradicionalno odpravimo po Pastirčkovi poti na Lisco. Tudi tokrat je bil razpisan izlet, a nam je žal ponagajalo premrzlo vreme. Tri družine so se zaradi bolezni odjavile že tekom tedna. V soboto zjutraj pa je bilo napovedano okrog $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$. Drug za drugim sem prijemala enaka sporočila – zaradi mraza odpovedujemo udeležbo! Tako sta mi ostala le še 2 prijavljeni družini, zato sem bila primorana pohod odpovedati!

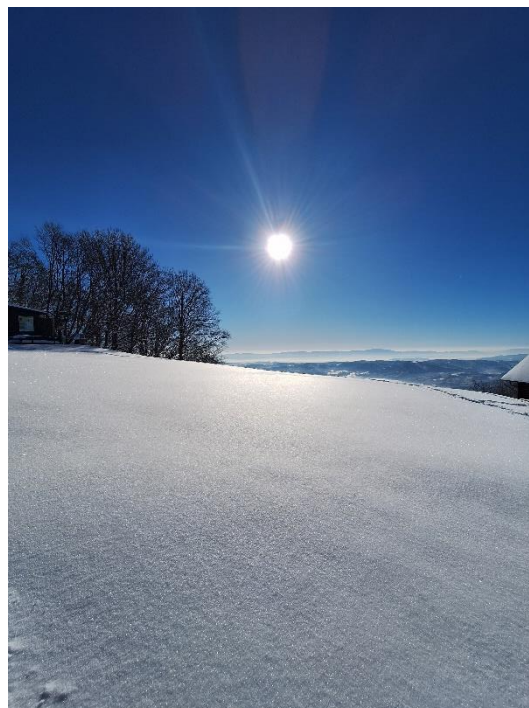
A nekaj mi ni dalo miru in s hčerjo sva se usedli v avto in se vseeno odpravili na pot. Za Sevnično je bilo še vse ledeno, ko pa sva se začeli od Krakovega dvigovati višje, se je že kazalo sonce. Cesta je bila dobro splužena in posuta. Ko sem zavila v prvi klanec proti »parkirišču pri hrastih«, nisem imela nobenih težav. Super, sem si mislila in oddahnila. Če je šlo v ta klanec, bo šlo vsepovsod! A le malo naprej pod kmetijami sem naletela na nepremagljivo težavo. V dvojni ovinek je bil precej leden, kopala in kopala sem, popravljala in znova poskušala, a žal zaman! Moj star super mini avto me je pustil na cedilu! Ni nama preostalo drugega, kod da parkiram od cesti in nadaljujema peš. A že sta naju prehitela oče in hči, ki nista prebrala obvestila o odpovedi pohoda. Skočili sva v njun avto in se peljali dalje. Malo višje nam je mahala še vodnica Lina in vsi skupaj smo srečno prispeli do izhodišča. Tam pa nas je čakal še planinec osnovnošolec, ki je lani obiskovali vrtčevski planinski krožek. Razpis za izlet je mami našla na vrtčevski spletni strani in odločila sta se, da se nam pridružita.

Tako smo se vsi skupaj z lopatkami v rokah odpravili proti vrhu. Snega je bilo ogromno, a pot je bila lepo uhojena. Mraza sploh ni bilo, morda kako stopinjo pod ničlo. Celo pot smo se kepali in metali v sneg! Stresali smo sneg z dreves, se smejali, vreščali in klepetali. Čudovito! Raje kot na uro, smo gledali na zasneženo pokrajino! Ko smo prisopihali na vrh je bil pogled fantastičen. Sneg se je lesketal v soncu. Razgled je ponujal naše Alpe s Triglavom. Otroci so se odločili za sankanje, jaz pa za obisk Tončkovega doma. Čez nekaj časa smo se vsi zbrali za isto mizo in se malo pogreli.

Mokra oblačila smo zamenjali za suha in se skupaj po isti poti odpravili v dolino. Otroci so se spuščali kar z lopatkami. Okoli 13.00 smo zaključili naš pohod. Kako sem bila vesela, da nisem ostala doma!

Zapisala Anja Radovič.